

Beszámoló

Az ösztöndíj nagyszerű lehetőséget teremtett számomra, hogy teljes mértékben kiélhessem szenvedélyemet, a művészetet. Minden egyes hónapban az 1100 RON összegű támogatás lehetővé tette számomra, hogy szükséges anyagokat szerezzek be, festéket, vásznat, olajat, így koncentrálnak a kreatív folyamatra. Az elmúlt év során intenzíven dolgoztam, számos festményt és rajzot készítettem, melyekben a lélek mélységeit és az identitás különböző aspektusait fejeztem ki. Ez a folyamat rendkívül kielégítő volt számomra, mivel lehetőséget kaptam arra, hogy kidolgozzam saját stílusom és megosszam gondolataimat a világról a művészet által. A támogatás által nyújtott lehetőség inspiráló volt, és arra ösztönzött, hogy még mélyebben elmerüljek a kreatív folyamatban, mint egy meditatív transzban, minden ecset vonással közelebb a végső célomhoz, ami remélhetőleg egy albumban és egyéni kiállításban nyilvánulhat majd meg. Ez a projekt nemcsak a művészi kifejezésem fejlődését erősítette, hanem személyes fejlődést is hozott számomra, ahogyan egyre inkább megértettem önmagam és a világot

Az ösztöndíj ideje alatt készült munkák közül kiemelnék párat amik számomra nagyon fontosak.

Az egyik az alkotások közül a 'Ride or die' című festmény amelyben egy tört szív jelenik meg három karddal, ötvözve a misztikust a valósággal mint egy monumentális beton szobor a semmi közepén. Lehet akár virtuális is a tér vagy nem. De nem teljesen kilátástalan a helyzet, habár az időjárás baljós, a kardok pozíciója alapján nem tudjuk, hogy véd, támad, vagy már megsebzett a három fegyver.

A káosz című alkotáson egy pillangó repdesne de épp átszakítja a szárnyát egy lövedék. Kiszámíthatatlan és kiszámítható egyszerre növelve a kollektív szorongást. A jel mint a gépjárműveken a pillangó effektus matematikai ábrázolása térben.

Az útnak nincs vége, folytatva a több éves keresést és szimbólumok érzések kibontását az 'utas hercegnő' egy és kettő ugyanazt az utat veti elénk más más szemszögből. Mint az álmokban ahol egyszerre vagyunk a narrátor és az összes mellék szereplő is. Fekete fehér piros, a kezdet a vég és a közte a szenvedély, a realitás küszöbén ahol a bizzar ütközik a hétköznappal, minden nap elindítjuk a szimulációt és belépünk a játékba. Az indító oldalon hiába kattingatjuk a beállításokat, nem működik, Valamilyen okból kifolyólag nem tudjuk kiválasztani a játék

milyen nehézségi fokozaton induljon. Minden döntés meglepetés szerűen újabb és újabb választakhoz vezet.

Hogy mit teszünk minden nap azzal amit az élet felkínál, melyik utat választjuk és melyik hova vezet táplálja továbbra is a művészetem.

Hálás vagyok a bizalomért és támogatásért, amit az ösztöndíj révén kaptam.